

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP PODPREDESEDNIKA SODIŠČA

z dne 11. aprila 2024*

„Pritožba – Začasna odredba – Konkurenca – Koncentracije – Medijski trg – Zahtevek za posredovanje informacij – Osebni podatki – Nujnost – Pravica do spoštovanja zasebnega življenja“

V zadevi C-90/24 P(R),

zaradi pritožbe na podlagi člena 57, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 2. februarja 2024,

Vivendi SE s sedežem v Parizu (Francija), ki jo zastopajo Y. Boubacir, F. de Bure, E. Dumur, P. Gassenbach, S. Schrameck, O. Thomas in P. Wilhelm, odvetniki,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopajo P. Caro de Sousa, B. Cullen in D. Viros, agenti,

tožena stranka na prvi stopnji,

PODPREDESENIK SODIŠČA,

po opredelitvi generalnega pravobranilca M. Szpunarja

izdaja naslednji

Sklep

- 1 Družba Vivendi SE s pritožbo predlaga razveljavitev sklepa predsednika Splošnega sodišča Evropske unije z dne 19. januarja 2024, Vivendi/Komisija (T-1097/23 R, EU:T:2024:15, v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je ta zavrnil na eni strani njen predlog za odložitev izvršitve Sklepa Komisije C(2023) 6428 final z dne 19. septembra 2023 o postopku v zvezi z uporabo člena 11(3) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 (zadeva M.11184 – Vivendi/Lagardère), kakor je bil spremenjen s Sklepom Komisija C(2023) 7463 final z dne 27. oktobra 2023 (v nadaljevanju: sporni sklep), in na drugi strani predlog, da se ji kot ukrep zavarovanja odredi hramba vseh dokumentov, na katere se nanaša sporni sklep, na namenskem elektronskem mediju, dostavljenem pod elektronskim žigom neodvisni zaupanja vredni tretji osebi.

* Jezik postopka: francoščina.

Pravni okvir

- 2 V uvodni izjavi 10 Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1, in popravek UL 2016, L 127, str. 2) (v nadaljevanju: SUVVP) je navedeno:

„[...] Tudi ta uredba državam članicam daje manevrski prostor za podrobnejšo opredelitev njenih pravil, tudi glede obdelave posebnih vrst osebnih podatkov („občutljivi podatki“). [...]“

- 3 Člen 6(1) in (3) te uredbe določa:

„1. Obdelava je zakonita le in kolikor je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

- (a) posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, je privolil v obdelavo njegovih osebnih podatkov v enega ali več določenih namenov;

[...]

- (c) obdelava je potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca;

[...]

- (e) obdelava je potrebna za opravljanje naloge v javnem interesu ali pri izvajanju javne oblasti, dodeljene upravljavcu;

[...]

3. Podlaga za obdelavo iz točk (c) in (e) odstavka 1 je določena v skladu s:

- (a) pravom Unije; ali

- (b) pravom države članice, ki velja za upravljavca.

[...]“

- 4 Člen 9(1) in (2) navedene uredbe določa:

„1. Prepovedani sta obdelava osebnih podatkov, ki razkrivajo rasno ali etnično poreklo, politično mnenje, versko ali filozofsko prepričanje ali članstvo v sindikatu, in obdelava genskih podatkov, biometričnih podatkov za namene edinstvene identifikacije posameznika, podatkov v zvezi z zdravjem ali podatkov v zvezi s posameznikovim spolnim življenjem ali spolno usmerjenostjo.

2. Odstavek 1 se ne uporablja, če velja eno od naslednjega:

- (a) posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, je dal izrecno privolitev v obdelavo navedenih osebnih podatkov za enega ali več določenih namenov, razen kadar pravo Unije ali pravo države članice določa, da posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ne sme odstopiti od prepovedi iz odstavka 1;

[...]

- (g) obdelava je potrebna iz razlogov bistvenega javnega interesa na podlagi prava Unije ali prava države članice, ki je sorazmerno z zastavljenim ciljem, spoštuje bistvo pravice do varstva podatkov ter zagotavlja ustrezne in posebne ukrepe za zaščito temeljnih pravic in interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki;

[...]“

Dejansko stanje

- 5 Dejansko stanje je navedeno v točkah od 2 do 8 izpodbijanega sklepa. Za ta postopek ga je mogoče povzeti tako.
- 6 Družba Vivendi je 24. oktobra 2022 Evropski komisiji priglasila koncentracijo, ki vključuje pridobitev izključnega nadzora nad družbo Lagardère SA. Komisija je 9. junija 2023 to koncentracijo odobrila s pridržkom, da družba Vivendi spoštuje zaveze, ki jih je dala.
- 7 Komisija je 25. julija 2023 družbo Vivendi obvestila, da je začela uradno preiskavo o morebitni predčasni izvedbi koncentracije. V tem postopku je Komisija s Sklepom C(2023) 6428 final z dne 19. septembra 2023 družbi Vivendi poslala zahtevek za posredovanje informacij z rokom do 27. oktobra 2023. Ta institucija je s Sklepom C(2023) 7463 final z dne 27. oktobra 2023 ta rok podaljšala do 1. decembra 2023.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijani sklep

- 8 Družba Vivendi je s tožbo, vloženo 23. novembra 2023 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, predlagala razglasitev ničnosti spornega sklepa.
- 9 Družba Vivendi je z ločeno vlogo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 24. novembra 2023 vložila predlog za izdajo začasne odredbe, s katerim je predlagala, naj se na eni strani odloži izvršitev tega sklepa in na drugi strani kot ukrep zavarovanja odredi, da mora vse dokumente, ki jih ima in na katere se nanaša sporni sklep, hraniti na namenskem elektronskem mediju, dostavljenim pod elektronskim žigom neodvisni zaupanja vredni tretji osebi, na primer sodnemu izvršitelju ali pooblaščenču, v razumnem roku in v skladu z materialnimi omejitvami, vezanimi na kopiranje medijev, na katerih so navedeni dokumenti.
- 10 Predsednik Splošnega sodišča je s sklepom z dne 28. novembra 2023, Vivendi/Komisija (T-1097/23 R), sprejetim na podlagi člena 157(2) Poslovnika Splošnega sodišča, odredil odlog izvršitve spornega sklepa do dneva izdaje sklepa, s katerim se konča postopek v zadevi T-1097/23 R, brez poseganja v obveznost družbe Vivendi, da nadaljuje zbiranje informacij in da na elektronskem mediju hrani vse dokumente, na katere se nanaša ta sklep in ki bi lahko bili pomembni za preiskavo Komisije.
- 11 Predsednik Splošnega sodišča je z izpodbijanim sklepom zavrnil predlog za izdajo začasne odredbe iz točke 9 tega sklepa, ker družba Vivendi ni dokazala, da je izpolnjen pogoj nujnosti, in razveljavil svoj sklep z dne 28. novembra 2023 (T-1097/23 R).

- 12 Na prvem mestu je predsednik Splošnega sodišča v točki 29 izpodbijanega sklepa razsodil, da je bilo tveganje, da bi bila družba Vivendi sankcionirana s periodičnimi denarnimi kaznimi ali globami, v fazi postopka, v kateri je bilo treba sprejeti ta sklep, hipotetično.
- 13 Na drugem mestu je v točki 39 tega sklepa Splošno sodišče zavrnilo trditev družbe Vivendi, da je utrpela škodo zaradi znatnih človeških in finančnih virov, ki jih je morala uporabiti.
- 14 Na tretjem mestu je v točkah 41 in 42 istega sklepa predsednik Splošnega sodišča odločil, da dejstvo, da se Komisija lahko seznanila z množico dokumentov, čeprav so očitno brez povezave s predmetom preiskave, družbi Vivendi ne more povzročiti resne in nepopravljive škode.
- 15 Na četrtem mestu je predsednik Splošnega sodišča v točki 43 izpodbijanega sklepa zavrnil trditev družbe Vivendi, da je utrpela škodo zaradi posega v zasebno življenje nekaterih njenih zaposlenih in direktorjev.
- 16 Na petem mestu je v točki 51 navedenega sklepa menil, da zatrjevana škoda, ki naj bi izhajala iz tveganja, da bi družba Vivendi prispevala k samoobtožbi, ni taka, da bi dokazovala izpolnjenost pogoja nujnosti.
- 17 Na šestem mestu je predsednik Splošnega sodišča v točkah 52 in 54 omenjenega sklepa razsodil, da tveganje, da bi morala družba Vivendi plačati periodične denarne kazni ali globe, ni nepopravljivo in da je zgolj hipotetično.

Predlogi strank v pritožbenem postopku in postopek pred Sodiščem

- 18 Družba Vivendi Sodišču predlaga, naj:
 - izpodbijani sklep razveljavi;
 - odredi odlog izvršitve spornega sklepa do izdaje končne sodbe Splošnega sodišča in po potrebi Sodišča o ničnostni tožbi, ki jo je zoper ta sklep vložila družba Vivendi;
 - podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču in
 - Komisiji naloži plačilo stroškov na obeh stopnjah.
- 19 Komisija Sodišču predlaga, naj:
 - pritožbo zavrne in
 - družbi Vivendi naloži plačilo stroškov.
- 20 Podpredsednik Sodišča je s sklepom z dne 6. februarja 2024, Vivendi/Komisija (C-90/24 P(R)-R, EU:C:2024:121), izdanim na podlagi člena 160(7) Poslovnika Sodišča, odredil začasno zadržanje obveznosti, ki je bila družbi Vivendi naložena s spornim sklepom, da zbere in Komisiji posreduje dokumente, navedene v tem sklepu, do sprejetja sklepa, s katerim bo končan postopek za izdajo začasnih odredb v zadevi C-90/24 P(R)-R ali bo z njim odločeno o tej pritožbi – odvisno od tega, kaj od navedenega se bo zgodilo prej – brez poseganja v obveznost družbe Vivendi, da sprejme vse ustrezne ukrepe, da zagotovi hrambo vseh teh dokumentov.

Pritožba

- 21 Družba Vivendi v utemeljitev svoje pritožbe navaja šest pritožbenih razlogov, in sicer se prvi nanaša na kršitev načel enakosti orožij in kontradiktornosti, drugi, tretji, četrti, peti in šesti pa na očitne napake pri presoji škode, ki jo je zatrjevala družba Vivendi.

Trditve strank

- 22 S četrtem pritožbenim razlogom, ki ga je treba preučiti najprej, družba Vivendi trdi, da je predsednik Splošnega sodišča storil očitno napako pri presoji škode, ki naj bi nastala, ker se je s spornim sklepom močno poseglo v zasebno življenje posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.
- 23 Na prvem mestu, trditev iz točke 45 izpodbijanega sklepa naj bi zmanjšala obseg varstva zasebnega življenja zgolj na občutljive osebne podatke, kot so opredeljeni v SUVP. Vendar naj bi bilo področje uporabe tega pojma zelo ozko, saj naj bi iz SUVP in sodne prakse Sodišča izhajalo, da zajema le najbolj intimne in občutljive informacije posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Z jamstvi, ki so na voljo v zvezi z občutljivimi osebnimi podatki, naj torej ne bi bilo mogoče zagotoviti varstva vseh osebnih podatkov, ki se nanašajo na zasebno življenje teh oseb, in posledično ustrezno preprečiti škode, na katero se sklicuje družba Vivendi.
- 24 Na drugem mestu, družba Vivendi trdi, da več dokumentov, priloženih njenemu predlogu za izdajo začasne odredbe, dokazuje, da sporni sklep zahteva, da se dokumenti v zvezi z zasebnim življenjem posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, zbirajo in posredujejo Komisiji.
- 25 Na tretjem mestu, izpodbijani sklep nikakor ne upošteva omejitev, ki za družbo Vivendi izhajajo iz francoskega kazenskega in delovnega prava. Tako naj družba Vivendi dejansko ne bi mogla ravnati v skladu s spornim sklepom, ne da bi se izpostavila tako kazenskim kot civilnim sankcijam.
- 26 Na četrtem mestu, z jamstvi, ki jih Komisija ponuja v zvezi z občutljivimi osebnimi podatki, naj ne bi bilo mogoče preprečiti nastanka škode, ki jo zatrjuje družba Vivendi, saj bi ti ukrepi pomenili, da bi bilo treba dokumente s temi podatki posredovati Komisiji, ki bi se z njimi lahko seznanila.
- 27 Na petem mestu, v nasprotju z navedbami v izpodbijanem sklepu naj obveznost varovanja poklicne skrivnosti, ki velja za uradnike in uslužbence Komisije, ne bi mogla biti zadostno jamstvo za preprečitev zatrjevane škode, saj ima tudi družba Vivendi interes, da tem uradnikom in uslužbencem prepreči dostop do zaščitene dokumentov. Poleg tega naj predsednik Splošnega sodišča ne bi upošteval dejstva, na katero se je izrecno sklicevala družba Vivendi, da je Komisija dopustila intervencijo več tretjim osebam v postopku, zaradi česar je nastalo tveganje, da bodo te tretje osebe imele dostop do zaupnih podatkov in jih razkrile.
- 28 Komisija trdi, da je treba četrty pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.
- 29 Predvsem trdi, da je neizogibno, da bo morala obdelati osebne podatke, če naj preiskavo uspešno izvede. Samo dejstvo, da preverja upoštevnost teh podatkov, naj ne bi moglo povzročiti resne in nepopravljive škode. V tem okviru naj bi bila postopkovna jamstva, ki se uporabljajo za občutljive osebne podatke, pomemben dejavnik za presajo sorazmernosti zadevnega posega v pravico do varstva zasebnega življenja. Sicer pa naj bi stroge zahteve varovanja poklicne skrivnosti, ki velja za uradnike in uslužbence Komisije, preprečile tveganje nepooblaščenega razkritja zbranih osebnih podatkov.

30 V zvezi s trditvijo o morebitnem dostopu tretjih oseb do osebnih podatkov Komisija najprej trdi, da je treba to trditev zavrniti kot nedopustno, ker na prvi stopnji ni bila dovolj utemeljena. Nato trdi, da zaradi strogih zahtev glede zaupnosti, ki jih morajo upoštevati njeni uradniki in zastopniki, ti ne smejo razkriti zaupnih informacij tretjim osebam. Nazadnje, zainteresirane tretje osebe naj bi imele dostop do spisa le v primeru ugotovitve o možnih kršitvah in naj nikoli ne bi imele dostopa do zaupne različice dokumentov iz spisa.

Presoja

- 31 V zvezi s trditvijo družbe Vivendi, da obstaja tveganje posega v zasebno življenje nekaterih njenih zaposlenih in direktorjev, je predsednik Splošnega sodišča v točki 44 izpodbijanega sklepa odločil, da če podjetja delujejo prek svojih zaposlenih in direktorjev, lahko Komisija za namene preiskave na podlagi konkurenčnega prava zahteva informacije v zvezi z njihovim ravnanjem, če to ravnanje spada v sfero podjetja in ne posega v njihovo zasebno življenje.
- 32 V točki 45 tega sklepa je predsednik Splošnega sodišča poudaril, da je Komisija v zvezi s tem družbo Vivendi obvestila o posebnih postopkovnih jamstvih, ki se uporabljajo za občutljive osebne podatke, in da je ta institucija zato sprejela ukrepe za preprečitev nastanka tveganja, na katero se sklicuje družba Vivendi. Iz tega je sklepal, da glede na te previdnostne ukrepe zahteve za posredovanje informacij, ki so se nanašale na mobilne telefone in elektronsko pošto zaposlenih v družbi Vivendi, ne morejo povzročiti resne in nepopravljive škode, ki jo je zatrjevala družba Vivendi.
- 33 V točki 46 navedenega sklepa je predsednik Splošnega sodišča poudaril, da so uradniki in uslužbenci Komisije v vsakem primeru zavezani strogim obveznostim varovanja poklicne skrivnosti. V zvezi s tem je v točki 47 istega sklepa poudaril, da je tem uradnikom in uslužbencem prepovedano brez dovoljenja razkriti informacije, s katerimi se seznanijo pri opravljanju svojih nalog, razen če so bile te informacije že objavljene ali dostopne javnosti.
- 34 V zvezi s tem je treba, na prvem mestu, glede presoje iz točke 45 izpodbijanega sklepa najprej poudariti, da iz samega besedila te točke izhaja, da temelji na upoštevanju postopkovnih jamstev, omenjenih v točkah od 26 do 28 navedenega sklepa.
- 35 Iz teh točk od 26 do 28 izhaja, da se ta jamstva nanašajo izključno na podatke iz treh kategorij, in sicer na podatke, varovane z zaupnostjo izmenjav med odvetniki in strankami, podatke, ki se nanašajo na novinarske vire, in občutljive osebne podatke.
- 36 Ta zadnja kategorija, ki je navedena edino v točki 45 izpodbijanega sklepa, v tem sklepu ni opredeljena.
- 37 V teh okoliščinah je treba za presoj obsega presoj predsednika Splošnega sodišča ugotoviti obseg, ki je bil tej kategoriji dodeljen s spornim sklepom. V tem sklepu je pojasnjeno, da je posebna ureditev pridržana „občutljivim osebnim podatkom, kot so opredeljeni v [SUVP]“. Iz člena 9(1) SUVV v povezavi z uvodno izjavo 10 te uredbe izhaja, da se ta pojem nanaša na osebne podatke, katerih obdelava razkriva rasno ali etnično poreklo, politično mnenje, versko ali filozofsko prepričanje ali članstvo v sindikatu, in na genetske podatke, biometrične podatke, katerih obdelava omogoča edinstveno identifikacijo posameznika, podatke v zvezi z zdravjem ali posameznikovim spolnim življenjem ali spolno usmerjenostjo.

- 38 Glede na obseg, ki je bil tako dodeljen pojmu „občutljivi osebni podatki“, se zdi, kot trdi družba Vivendi, da se postopkovna jamstva iz točke 45 izpodbijanega sklepa ne uporabljajo za vse podatke v zvezi z zasebnim življenjem posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, zlasti ker ta jamstva ne zagotavljajo nobene oblike varstva podatkov na primer v zvezi z družinskim življenjem, okusi ali zasebnimi političnimi, verskimi, filozofskimi ali sindikalnimi dejavnostmi teh oseb.
- 39 Vendar je treba ugotoviti, da se je družba Vivendi v predlogu za izdajo začasne odredbe sklicevala na tveganje dostopa do podatkov, ki bi jih bilo mogoče na splošno povezati z zasebnim življenjem posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Čeprav se v točki 95 tega predloga sklicuje na občutljive osebne podatke, jih je omenjala skupaj s citatom iz sodne prakse Splošnega sodišča in te omembe ni mogoče razumeti tako, da je bil njen namen omejiti obseg trditev, ki jih je navedla družba Vivendi.
- 40 Družba Vivendi torej upravičeno trdi, da predsednik Splošnega sodišča s tem, da je razsodil, da so bila jamstva iz točke 45 izpodbijanega sklepa namenjena prav preprečevanju tveganja, na katero se sklicuje družba Vivendi, in da je iz te okoliščine sklepal, da zahtevki za posredovanje informacij ne morejo povzročiti resne in nepopravljive škode, na katero se sklicuje družba Vivendi, ni upošteval vseh osebnih podatkov, ki bi jih lahko vsebovali dokumenti, ki jih je treba predložiti Komisiji, in ki so pomembni za presojo resničnosti in resnosti te škode.
- 41 Zato je predsednik Splošnega sodišča, ker je menil, da ta jamstva zadostujejo za zavrnitev utemeljitve družbe Vivendi, da obstaja tveganje posega v zasebno življenje nekaterih njenih zaposlenih in direktorjev družbe, storil očitno napako pri presoji.
- 42 Na drugem mestu, v zvezi z razlogi, ki so bili obširno navedeni v točkah 46 in 47 izpodbijanega sklepa, je treba seveda ugotoviti, da je predsednik Splošnega sodišča upravičeno menil, da uradniki in uslužbenci Komisije niso smeli javnosti prosto razkriti informacij iz dokumentov, ki bi jih družba Vivendi predložila Komisiji v okviru izvajanja spornega sklepa.
- 43 Vendar po eni strani, kot trdi družba Vivendi, obveznosti varovanja poslovne skrivnosti, ki veljajo za uradnike in uslužbence Komisije, ne morejo preprečiti kršitve pravice do spoštovanja zasebnega življenja nekaterih zaposlenih in direktorjev družbe Vivendi, ker imajo ti uradniki in uslužbenci sami dostop do osebnih podatkov v zvezi z zasebnim življenjem teh zaposlenih in direktorjev.
- 44 Po drugi strani je treba poudariti, da se je družba Vivendi v točki 96 predloga za izdajo začasne odredbe sklicevala tudi na tveganje, da bi se „zainteresirane tretje osebe, ki jih je Komisija pripustila k postopku“, lahko seznanile z dokumenti, ki jih je družba Vivendi poslala Komisiji, pri čemer se je v zvezi s tem sklicevala na dopise, priložene temu predlogu, s katerimi je bila obveščena o pripustitvi nekaterih zainteresiranih tretjih oseb k postopku.
- 45 Ker je ta trditev dovolj jasna in utemeljena, da jo je Splošno sodišče moralo upoštevati, ni mogoče šteti, da je treba trditev v zvezi s tveganjem razkritja nekaterih dokumentov tretjim osebam, ki je bila navedena v podporo četrtemu pritožbenemu razlogu, zavreči kot nedopustno, ker naj bi šlo za novo trditev, ki ni bila navedena na prvi stopnji.
- 46 Vendar, kot navaja družba Vivendi, obveznosti varovanja poslovne skrivnosti, ki veljajo za uradnike in uslužbence Komisije, nimajo niti namena niti učinka urejati dostopa tretjih oseb, pripuščenih k postopku, do dokumentov iz spisa, ki ga hrani Komisija.

- 47 Poleg tega, čeprav Komisija trdi, da so druga pravila taka, da izključujejo takšen dostop, je treba ugotoviti, da ta pravila niso omenjena v točkah 46 in 47 izpodbijanega sklepa.
- 48 Iz tega sledi, da je predsednik Splošnega sodišča s tem, da je v točkah 46 in 47 izpodbijanega sklepa ugotovil, da so obveznosti varovanja poklicne skrivnosti, ki veljajo za uradnike in uslužbence Komisije, lahko preprečile nastanek škode, ki jo zatrjuje družba Vivendi, storil napako pri pravni kvalifikaciji dejanskega stanja.
- 49 Na tretjem mestu je treba ugotoviti, da sami premisleki, navedeni v točki 44 izpodbijanega sklepa, ne morejo upravičiti zavrnitve utemeljitve družbe Vivendi, da obstaja tveganje posega v zasebno življenje nekaterih njenih zaposlenih in direktorjev.
- 50 Predsednik Splošnega sodišča se je na tej točki zgolj skliceval na pristojnost Komisije, da zahteva informacije v zvezi z ravnanjem zaposlenih in direktorjev družbe Vivendi, „če to ravnanje spada v sfero podjetja in ne posega v njihovo zasebno življenje“. Pri tem ni presodil, ali bi obstajala kakšna škoda, če bi informacije, poslane Komisiji, kot trdi družba Vivendi, izhajale iz zasebnega življenja posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.
- 51 Iz vsega navedenega izhaja, da glede na napake v točkah od 45 do 47 izpodbijanega sklepa v njem ni obrazložitve, na podlagi katere bi bilo mogoče zavrniti utemeljitev družbe Vivendi, da obstaja tveganje posega v zasebno življenje nekaterih njenih zaposlenih in direktorjev.
- 52 Zato je treba četrti pritožbeni razlog sprejeti.
- 53 Ker je bil predlog za izdajo začasne odredbe zavrjen, ker družba Vivendi ni dokazala, da je bil izpolnjen pogoj nujnosti, iz tega izhaja, da je izrek izpodbijanega sklepa neutemeljen.
- 54 Iz tega izhaja, da je treba izpodbijani sklep v celoti razveljaviti, ne da bi bilo treba preučiti druge pritožbene razloge, navedene v utemeljitev pritožbe.

Predlog za izdajo začasnih odredb, vložen pri Splošnem sodišču

- 55 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko Sodišče, če odločbo Splošnega sodišča razveljavi, samo dokončno odloči o sporu, če stanje postopka to dovoljuje, ali pa zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču. Ta določba se uporablja tudi za pritožbe na podlagi člena 57, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije (sklep podpredsednika Sodišča z dne 24. maja 2022, Puigdemont i Casamajó in drugi/Parlament in Španija, C-629/21 P(R), EU:C:2022:413, točka 172).
- 56 V zvezi s tem je treba spomniti, da člen 156(4) Poslovnika Splošnega sodišča določa, da je treba v predlogu za izdajo začasne odredbe navesti predmet spora, okoliščine, iz katerih izhaja nujnost, ter dejanske in pravne razloge, ki na prvi pogled izkazujejo utemeljenost predlagane začasne odredbe. Tako lahko v skladu z ustaljeno sodno prakso sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, odobri odlog izvršitve in izda druge začasne odredbe, če je ugotovljeno, da je njihova izdaja na prvi pogled dejansko in pravno upravičena (*fumus boni juris*) ter da so nujni, torej da jih je treba izdati zaradi preprečitve nastanka resne in nepopravljive škode za interese stranke, ki jih predlaga, in da morajo učinkovati pred odločbo o tožbi v glavni stvari. Ti pogoji so kumulativni, zato je treba predloge za začasne odredbe zavrniti, kadar kateri od njih ni izpolnjen. Sodnik,

pristojen za izdajo začasne odredbe, glede na okoliščine tudi pretehta zadevne interese (sklep podpredsednika Sodišča z dne 24. maja 2022, Puigdemont i Casamajó in drugi/Parlament in Španija, C-629/21 P(R), EU:C:2022:413, točka 175 in navedena sodna praksa).

- 57 Sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, ima pri preučitvi navedenih pogojev široko polje proste presoje in lahko glede na posebnosti obravnavanega primera prosto določi način preverjanja teh različnih pogojev in vrstni red tega preizkusa, saj mu nobeno pravilo prava Unije ne nalaga vnaprej določene sheme analize za presojo potrebe po začasnem odločanju (sklep podpredsednice Sodišča z dne 16. julija 2021, Symrise/ECHA, C-282/21 P(R), EU:C:2021:631, točka 28 in navedena sodna praksa).
- 58 V obravnavanem primeru ima podpredsednik Sodišča glede na že opravljene presoje predsednika Splošnega sodišča in pisni postopek med strankama dovolj informacij, da lahko dokončno odloči o pogoju nujnosti.

Trditve strank

- 59 Da bi dokazala izpolnjenost pogoja nujnosti, družba Vivendi navaja več ločenih vrst škode.
- 60 V zvezi z utemeljitvijo, da sporni sklep ustvarja tveganje posega v zasebno življenje nekaterih zaposlenih in direktorjev družbe Vivendi, ki jo je treba preučiti najprej, ta družba trdi, da sporni sklep zahteva, da Komisiji v celoti in za celotno zadevno obdobje posreduje vse pogovore med več fizičnimi osebami, brez razlikovanja glede na poslovno ali zasebno naravo teh pogovorov. Družba Vivendi naj bi bila dolžna posredovati tudi vse pogovore, ki vsebujejo določene ključne besede, tudi če ti pogovori izvirajo iz zasebnih ali osebnih elektronskih poštnih predalov in mobilnih naprav zadevnih zaposlenih in direktorjev družbe, če so bili ti elektronski poštni predali ali te naprave vsaj enkrat uporabljeni za poslovno komunikacijo. Številni dokumenti, ki jih je tako treba predložiti Komisiji, naj bi lahko vsebovali podatke, ki so za družbo Vivendi občutljivi in spadajo v zasebno življenje tako zadevnih oseb kot tudi tretjih oseb.
- 61 Zbiranje in posredovanje teh dokumentov Komisiji s strani družbe Vivendi naj bi bila nezdružljiva s pravili francoskega civilnega in kazenskega prava in tudi s pravili prava Unije in Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950. Družba Vivendi naj bi se tako znašla pred nemogočo izbiro, saj naj bi se ne glede na to, ali bi ravnala v skladu s spornim sklepom ali ne, izpostavila visokim kaznim.
- 62 Poleg tega naj bi posredovanje zadevnih informacij povzročilo resno škodo družbi Vivendi in zadevnim osebam, saj naj bi razširilo krog oseb, ki so seznanjene s temi informacijami. Ta škoda naj bi bila nepopravljiva, saj z razglasitvijo ničnosti spornega sklepa ne bi bilo več mogoče odpraviti kršitve zadevnih pravic.
- 63 Prvič, Komisija trdi, da je pravna nemožnost izvršitve spornega sklepa, na katero se sklicuje družba Vivendi, kvečjemu taka, da lahko povzroči premoženjsko škodo, ki ni izjemna.
- 64 Drugič, bistvo trditev družbe Vivendi naj bi se nanašalo na kršitev pravic tretjih oseb. Tožeča stranka se v postopku za izdajo začasne odredbe, da bi dokazala, da je pogoj nujnosti izpolnjen, lahko sklicuje le na dokazovanje tveganja za svoje interese.

- 65 Tretjič, v skladu s sodno prakso Splošnega sodišča naj bi bilo le z razkritjem občutljivih osebnih podatkov mogoče ugotoviti obstoj resne in nepopravljive škode. Za izvedbo preiskave naj bi bila obdelava osebnih podatkov s strani Komisije neizogibna. Samo dejstvo, da preverja upoštevnost teh podatkov, naj ne bi moglo povzročiti resne in nepopravljive škode.
- 66 Družba Vivendi naj ne bi dokazala, da dokumenti, ki bi jih bilo treba predložiti Komisiji, vsebujejo občutljive osebne podatke. Komisija naj bi družbi Vivendi poleg strogih obveznosti varovanja poklicne skrivnosti, ki veljajo za uradnike in uslužbence Komisije, vsekakor odobrila posebna postopkovna jamstva, ki se uporabljajo za občutljive osebne podatke.

Presoja

- 67 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je namen postopka za izdajo začasne odredbe zagotoviti polno učinkovitost prihodnje končne odločbe, da se prepreči vrzel v pravnem varstvu, ki ga zagotavlja Sodišče. Za uresničitev tega cilja je treba nujnost presojati glede na potrebo po začasnih odločitvi, da se prepreči resna in nepopravljiva škoda za stranko, ki predlaga začasno varstvo. Ta stranka mora dokazati, da ne more počakati do izida postopka v zadevi v glavni stvari, ne da bi utrpela tako škodo. Čeprav je res, da za dokaz obstoja take škode ni treba zahtevati, da se njen nastanek in neposrednost nastanka dokažeta z absolutno gotovostjo, in je dovolj, da je mogoče to škodo z dovolj veliko verjetnostjo predvideti, vseeno velja, da mora stranka, ki predlaga sprejetje začasnega ukrepa, dokazati dejstva, za katera se šteje, da utemeljujejo možnost take resne in nepopravljive škode (sklep podpredsednika Sodišča z dne 24. maja 2022, Puigdemont i Casamajó in drugi/Parlament in Španija, C-629/21 P(R), EU:C:2022:413, točka 75 in navedena sodna praksa).
- 68 Na prvem mestu je treba ugotoviti, da – kot trdi Komisija – utemeljitev družbe Vivendi, da sporni sklep ustvarja tveganje kršitve pravice do spoštovanja zasebnega življenja, v bistvu temelji na kršitvi pravic tretjih oseb, in sicer zaposlenih in direktorjev družbe Vivendi, katerih komunikacije bi bilo treba v skladu s spornim sklepom zbrati in posredovati Komisiji.
- 69 Čeprav družba Vivendi v predlogu za izdajo začasne odredbe obširno navaja poseg v zasebno življenje teh zaposlenih in direktorjev, ki bi ga povzročila izvršitev spornega sklepa, pa v zvezi s svojimi pravicami navaja le, da dokumenti, ki bi jih morala posredovati Komisiji, vsebujejo občutljive podatke za to družbo, ne da bi pojasnila, kaj so ti podatki in kako so povezani s pravico do spoštovanja zasebnega življenja.
- 70 Vendar iz sodne prakse, navedene v točki 67 tega sklepa, izhaja, da se pogoj nujnosti običajno presoja glede na morebitno škodo, ki bi lahko nastala stranki, ki predlaga začasno varstvo.
- 71 Vendar tega načela ni mogoče razlagati tako, da bi oviralo doseganje namena postopka za izdajo začasne odredbe, in sicer zagotoviti polno učinkovitost prihodnje končne odločbe, da se prepreči vrzel v pravnem varstvu, ki ga zagotavlja Sodišče. S tega vidika je bilo med drugim odločeno, da se država članica lahko sklicuje na škodo, ki je ni neposredno utrpela, če so države članice odgovorne za interese, ki se na nacionalni ravni štejejo za splošne, in če jih lahko branijo v okviru postopka za izdajo začasne odredbe (glej v tem smislu sklep podpredsednika Sodišča z dne 3. junija 2022, Bolgarija/Parlament in Svet, C-545/20 R, EU:C:2022:445, točka 35 in navedena sodna praksa).

- 72 Dejstvo ostaja, da se zasebna družba, kot je družba Vivendi, ne more uspešno sklicevati na tveganje kršitve pravic tretjih oseb, da bi dosegla izdajo začasnih ukrepov v zvezi z dejanjem, ki ne škoduje njenim interesom (glej v tem smislu sklep z dne 6. maja 1988, *Union des producteurs de cédrats de Crète/Komisija*, 112/88 R, EU:C:1988:241, točka 20).
- 73 Vendar to ne velja v tem primeru.
- 74 Škoda, ki jo družba Vivendi zatrjuje v zvezi s pravico do spoštovanja zasebnega življenja, bi bila namreč neposredna posledica dejanj, ki bi jih po njenem mnenju morala storiti v zvezi z nekaterimi svojimi zaposlenimi in direktorji družbe, da bi ravnala v skladu s spornim sklepom.
- 75 Iz tega izhaja, da družba Vivendi s predlogom za izdajo začasnih odredb ne želi ukrepati namesto tretjih oseb, ki bi jih učinki spornega sklepa neodvisno prizadeli, temveč osebno, da bi zaščitila svoje interese in se izognila temu, da bi sama povzročila resno in nepopravljivo škodo tretjim osebam, za katero bi lahko bila poleg tega odgovorna, v okoliščinah, v katerih bi bila ta škoda povzročena tem tretjim osebam zaradi njihovih povezav z družbo Vivendi, ne da bi te tretje osebe same lahko pridobile začasno varstvo za preprečitev nastanka te škode.
- 76 V teh posebnih okoliščinah sodnik, pristojen za izdajo začasnih odredb, ne more, ne da bi zanemaril namen postopka za izdajo začasnih odredb, na katerega je opozorjeno v točki 71 tega sklepa, šteti, da se ta družba, da bi dokazala, da je pogoj nujnosti izpolnjen, ne more sklicevati na resno in nepopravljivo škodo, ki bi jo morala povzročiti nekaterim svojim zaposlenim in direktorjem, da bi ravnala v skladu s spornim sklepom.
- 77 Zato je treba, na drugem mestu, presoditi, ali je dovolj verjetno, da bi izvršitev spornega sklepa povzročila resno in nepopravljivo škodo nekaterim zaposlenim in direktorjem družbe Vivendi.
- 78 Glede na to, da se družba Vivendi namerava sklicevati na kršitev nekaterih temeljnih pravic, je treba spomniti, da iz sodne prakse Sodišča izhaja, da trditve, v skladu s katero je škoda po definiciji nepopravljiva, ker zadeva področje temeljnih pravic, ni mogoče sprejeti, saj abstraktno navajanje posega v temeljne pravice ne zadostuje za dokaz, da je škoda, ki bi lahko izhajala iz tega, nujno nepopravljiva (sklep podpredsednika Sodišča z dne 28. novembra 2013, *EMA/InterMune UK in drugi*, C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 79 Vendar iz tega ni mogoče sklepati, da kršitev temeljne pravice nikoli ne more pomeniti resne in nepopravljive škode.
- 80 Na eni strani lahko kršitev nekaterih temeljnih pravic, kot je prepoved mučenja in nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja, določena v členu 4 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zaradi same narave kršene pravice sama po sebi povzroči resno in nepopravljivo škodo (sklep podpredsednika Sodišča z dne 28. novembra 2013, *EMA/InterMune UK in drugi*, C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, točka 43).
- 81 Na drugi strani je treba kršitev temeljnih pravic, ki tako kot pravica do spoštovanja zasebnega življenja iz člena 7 Listine o temeljnih pravicah ne spadajo v kategorijo iz prejšnje točke, presojati glede na vse okoliščine zadeve, da se ugotovi, ali obseg in narava škode, ki je nastala zaradi te kršitve, upravičujeta, da se ta škoda šteje za resno in nepopravljivo (glej v tem smislu sklep podpredsednika Sodišča z dne 28. novembra 2013, *EMA/InterMune UK in drugi*, C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, točka 44).

- 82 Sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, mora torej ugotoviti, ali lahko izvršitev spornega sklepa z zadostno verjetnostjo povzroči poseg v zasebno življenje nekaterih zaposlenih in direktorjev družbe Vivendi, in po potrebi glede na vse okoliščine primera oceniti obseg in naravo škode, ki izhaja iz tega posega.
- 83 V zvezi s tem sporni sklep družbi Vivendi med drugim nalaga, da zbere vsa dopisovanja, ki so potekala prek različnih komunikacijskih sredstev več let med več fizičnimi osebami, in določena dopisovanja med drugimi fizičnimi osebami, ter da tako zbrane podatke posreduje Komisiji.
- 84 V zvezi z zadnjeomenjenimi dopisovanji je iz navedenega sklepa razvidno, da je treba dokumente, ki jih je treba poslati Komisiji, izbrati na podlagi vrste ključnih besed z določeno stopnjo splošnosti, ki vsebujejo zlasti priimek ali ime več javnih osebnosti iz sveta politike ali medijskega sektorja.
- 85 Poleg tega je treba Komisiji posredovati tudi dopisovanja, povezana, četudi posredno, z dokumentom, ki ga je treba posredovati Komisiji, saj iz točke 9 spornega sklepa izhaja, da je treba Komisiji predložiti vsa elektronska sporočila, ki spadajo „v isto serijo“ kot tak dokument, ali, če je ta dokument v obliki sporočila, izmenjanega s SMS ali takojšnjim sporočanjem, celoten pogovor v celotnem zadevnem obdobju.
- 86 Poleg tega ni sporno, da se v skladu s točko 2 navedenega sklepa te obveznosti raztezajo zlasti na dopisovanja prek zasebnih ali osebnih elektronskih poštnih predalov in zasebnih ali osebnih mobilnih naprav zadevnih zaposlenih in direktorjev, če so bili ti elektronski poštni predali in naprave vsaj enkrat uporabljeni za poslovno komunikacijo.
- 87 Glede na besedilo spornega sklepa je treba najprej ugotoviti, da se dokumenti, ki jih mora družba Vivendi zbrati in posredovati Komisiji, nanašajo na vsebino komunikacij med fizičnimi osebami.
- 88 Dalje je treba poudariti, da se glede na zelo obsežno naravo obveznosti, tako v materialnem kot časovnem smislu, ki so bile družbi Vivendi naložene z navedenim sklepom, in glede na to, da so te obveznosti namenjene zlasti zbiranju dopisovanj prek komunikacijskih sredstev, ki se običajno uporabljajo izključno zasebno, zdi zelo verjetno, da številni dokumenti, ki jih je treba posredovati Komisiji, ne bi spadali v poslovno sfero in bi lahko vsebovali informacije o zasebnem življenju zadevnih oseb.
- 89 Nazadnje, sporni sklep ne vsebuje nobenega mehanizma, ki bi na splošno preprečeval zbiranje in posredovanje dokumentov v zvezi z zasebnim življenjem teh oseb Komisiji ali zagotavljal jamstva glede obdelave teh dokumentov.
- 90 Trditve družbe Vivendi torej z zadostno verjetnostjo dokazujejo, da je mogoče na podlagi osebnih podatkov, ki jih je treba zbrati in posredovati Komisiji na podlagi spornega sklepa, natančno sklepati o zasebnem življenju posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, kar v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča pomeni, da je treba posledično kršitev pravice do zasebnega življenja šteti za resno (glej po analogiji sodbo z dne 2. marca 2021, Prokuratuur (Pogoji za dostop do podatkov o elektronskih komunikacijah), C-746/18, EU:C:2021:152, točka 39).
- 91 Ker nepremoženjske škode, ki je posledica take kršitve pravice do zasebnega življenja, verjetno ne bo mogoče v celoti odpraviti z denarno odškodnino ali naknadno odpraviti v primeru razglasitve ničnosti spornega sklepa, je treba to škodo šteti za nepopravljivo.

- 92 Te presoje ne postavlja pod vprašaj rešitev, do katere je prišel predsednik Sodišča v sklepu z dne 27. septembra 2004, Komisija/Akzo in Akcros (C-7/04 P(R), EU:C:2004:566), na katerega se sklicuje Komisija.
- 93 Predsednik Sodišča je v tem sklepu sicer menil, da kršitev poklicne tajnosti, ki bi lahko nastala, če bi Komisija imela dostop do dokumentov, za katere naj bi veljala ta tajnost, ni taka, da bi zadevnemu podjetju povzročila resno in nepopravljivo škodo.
- 94 Vendar je bila ta rešitev med drugim utemeljena z dejstvom, da se je tveganje, na katero se sklicuje predlagatelj začasne odredbe v zadevi, v kateri je bil izdan ta sklep, nanašalo izključno na podrobnejše branje teh dokumentov s strani uradnikov Komisije, ki so te dokumente že pregledali, četudi le na kratko. Poudariti je treba tudi, da je bilo v tej zadevi sporno le omejeno število dokumentov, ki se niso nanašali na zasebno življenje fizičnih oseb.
- 95 Na tretjem mestu je še treba poudariti, da procesna jamstva, na katera se sklicuje Komisija, ne zadostujejo, da škoda, ki jo zatrjuje družba Vivendi, ne bi bila resna.
- 96 Na eni strani je iz spornega sklepa zagotovo razvidno, da je Komisija predvidela poseben postopek, katerega namen je omejiti dostop njenih uradnikov in zastopnikov do dokumentov, ki vsebujejo občutljive osebne podatke.
- 97 Kljub temu je iz točk od 34 do 41 tega sklepa razvidno, da ta postopek verjetno ne more izključiti ali omejiti na minimum obdelave osebnih podatkov, ki se nanašajo na zasebno življenje zadevnih oseb, ki pa jih ni mogoče opredeliti kot „občutljive osebne podatke“.
- 98 Tako varstvo pa ne more preprečiti, da bi se na podlagi vpogleda v podatke, posredovane Komisiji, ustvarili določeni sklepi o zasebnem življenju zadevnih oseb, saj občutljivi osebni podatki zajemajo le omejen del osebnih podatkov, ki se nanašajo na zasebno življenje teh oseb, sporni sklep pa zahteva obsežno zbiranje te vrste podatkov z namenom, da se jih sporoči Komisiji.
- 99 Na drugi strani, iz utemeljitve Komisije dejansko izhaja, da za njene uradnike in uslužbence veljajo stroge obveznosti varovanja poklicne skrivnosti, tako da načeloma ne smejo razkriti podatkov iz dokumentov, ki jih je poslala družba Vivendi in s katerimi so se seznanili.
- 100 Vendar te obveznosti ne omejujejo možnosti dostopa do osebnih podatkov v zvezi z zasebnim življenjem zadevnih oseb, ki jih imajo ti uradniki in uslužbenci, torej dostopa, ki sam po sebi pomeni resen poseg v pravico teh oseb do zasebnega življenja.
- 101 Na četrtem mestu je seveda treba poudariti, da se že od začetka zdi nujno, kot trdi Komisija, da lahko v določenem obsegu obdeluje osebne podatke o zasebnem življenju zaposlenih in direktorjev podjetij, ki jih preiskuje, brez česar bi lahko bila njena preiskovalna pooblastila v veliki meri neučinkovita. Podobno se je v okviru preiskave, ki jo izvaja Komisija, v praksi težko izogniti zbiranju dokumentov, za katere se, odvisno od primera, na koncu izkaže, da za to preiskavo niso pomembni.
- 102 Podobno Komisija pravilno spomni, da člen 6 SUVP določa, da je lahko obdelava osebnih podatkov pod določenimi pogoji zakonita, tudi če posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ni privolil v to obdelavo.

- 103 Zdi se torej, da so lahko premisleki iz točk 101 in 102 tega sklepa pomembni za presojo zakonitosti spornega sklepa in posledično za presojo pogoja v zvezi s *fumus boni juris*.
- 104 Teh premislekov pa ni mogoče upoštevati pri preučitvi pogoja nujnosti.
- 105 Sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, mora zgolj za presojo pogoja nujnosti, ne da bi to pomenilo, da se izreče glede utemeljenosti očitkov, ki jih je v glavni stvari navedel predlagatelj začasne odredbe, domnevati, da se lahko zgodi, da bodo očitki sprejeti. Resna in nepopravljiva škoda, katere verjetni nastanek je treba dokazati, je namreč škoda, ki bi glede na okoliščine primera nastala zaradi neodobritve predlagane začasne odredbe v primeru naknadne ugoditve tožbi v glavni stvari (glej v tem smislu sklep podpredsednika Sodišča z dne 19. decembra 2013, Komisija/Nemčija, C-426/13 P(R), EU:C:2013:848, točka 52, in sklep z dne 17. decembra 2018, Komisija/Poljska, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, točka 61).
- 106 V obravnavani zadevi je torej treba pogoj nujnosti presojati ob domnevi, da je sporni sklep nezakonit in da je zato poseg v pravico do zasebnega življenja zadevnih oseb, ki je posledica tega sklepa, nedovoljen.
- 107 Iz tega izhaja, da sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, da bi ugotovil, ali je ta pogoj v obravnavani zadevi izpolnjen, ne sme ugotavljati, ali je bil ta poseg nujen oziroma, širše, dovoljen, temveč mora presoditi le obseg in naravo škode, ki bi nastala zaradi tega posega, če bi se na koncu izkazalo, da je bil nedovoljen.
- 108 Trditve Komisije, s katerimi želi dokazati, da je isti poseg hkrati nujno potreben za učinkovitost njenih preiskav in da je v skladu z upoštevnimi pravili prava Unije, je zato treba v fazi preverjanja pogoja nujnosti zavriniti kot brezpredmetne.
- 109 Glede na vse navedeno je treba šteti, da je pogoj nujnosti v obravnavani zadevi izpolnjen.
- 110 V preostalem je treba, ker je predsednik Splošnega sodišča napačno ugotovil, da ta pogoj ni izpolnjen, ne da bi preveril pogoj v zvezi s *fumus boni juris*, katerega preučitev vključuje tako dejansko kot pravno presojo, zadevo vrniti Splošnemu sodišču, da odloči o tem pogoju in da po potrebi pretehta zadevne interese.

Stroški

- 111 Ker se ta zadeva vrne Splošnemu sodišču, je treba odločitev o stroških postopka pridržati.

Iz teh razlogov je podpredsednik Sodišča sklenil:

- 1. Sklep predsednika Splošnega sodišča Evropske unije z dne 19. januarja 2024, Vivendi/Komisija (T-1097/23 R, EU:T:2024:15), se razveljavi.**
- 2. Zadeva se vrne Splošnemu sodišču, da odloči o pogoju v zvezi s *fumus boni juris* in da po potrebi pretehta zadevne interese.**
- 3. Odločitev o stroških se pridrži.**

Podpisi